

Die Moorsoldaten

1. Wohin auch das Auge blicket
Moor und Heide nur ringsum
Vogelsang uns nicht erquicket
Erlen stehen kahl und krumm
Wir sind die Moorsoldaten - und ziehen mit
den Spaten, ins Moor (2x)

5. Doch für uns gibt es keine Klagen
Ewig kann's nicht Winter sein
Einmal werden froh wir sagen
Heimat du bist wieder mein
Dann ziehen die Moorsoldaten - nicht mehr
mit den Spaten, ins Moor (2x)

2. Hier in dieser öden Heide
Ist das Lager aufgebaut
Wo wir fern von jeder Freude
Hinter Stacheldraht verstaut
Wir sind die Moorsoldaten - uns ziehen mit
den Spaten, ins Moor (2x)

3. Morgens ziehen die Kolonnen
In das Moor zur arbeit hin
Graben bei dem Brand der Sonne
Doch zur heimat steht ihr Sinn
Wir sind die Moorsoldaten - und ziehen mit
den Spaten, ins Moor (2x)

4. Auf und nieder gehen die Posten
Keiner, keiner kann hindurch
Flucht wird nur das Leben kosten
Vierfach ist umzäunt die Burg
Wir sind die Moorsoldaten - und ziehen mit
den Spaten, ins Moor (2x)

Vertaling “Die Moorsoldaten”

1. Waarheen wij ook mogen kijken
zien wij veen en hei rondom.
Vogelzang kan ons niet verblijden,
bomen staan er kaal en stom.
*Wij zijn de veensoldaten
en trekken met de spade naar ‘t veen.*

2. Hier in deze doodse heide
staat het kamp al opgebouwd.
Waar we ver van alle vreugde
achter prikkeldraad zijn opgestouwd.
*Wij zijn de veensoldaten
en trekken met de spade naar ‘t veen.*

3. ‘s Morgens trekken de kolonnen
voor de arbeid naar het veen.
Graven onder de brandende zon,
maar onze gedachten trekken ons naar
huis.
*Wij zijn de veensoldaten
en trekken met de spade naar ‘t veen.*

4. Op en neer zo gaan de posten
niemand kan er langs voorbij.
Vluchten zou ons het leven kosten,
prikkeldraad vier op een rij.
*Wij zijn de veensoldaten
en trekken met de spade naar ‘t veen.*

5. Toch zal voor ons ook het uur weer
komen,
het kan niet eeuwig winter zijn.
Dan roepen en zingen we in alle tonen,
land van mij gij zijt weer vrij.
*Dan trekken de veensoldaten
niet langer met hun spade naar ‘t veen.*